

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 21Co/356/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8613202156
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Kandrává
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8613202156.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci navrhovateľa: GENERAL FACTORING, a.s., so sídlom Košická 56, 821 08 Bratislava, IČO: 35 838 825, právne zastúpeného HMG & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefanovičová 12, 811 04 Bratislava, proti odporcom v 1./: T. X., nar. XX.XX.XXXX, Dr. L. XXX/XX, XXX XX X., X./H. X., nar. XX.XX.XXXX, Dr. L. XXX/XX, XXX XX X., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcov: Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, 930 07 Lehnice 725, právne zastúpeného JUDr. Jozefom Kempom, advokátom, Nám. Josipa Andriča 1, 900 25 Chorvátsky Grob, o zaplatenie sumy 1981,75 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Svidník č.k. 4C/114/2013-92 zo dňa 26.11.2014, jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e sa uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením Okresný súd Svidník (ďalej len „prvostupňový súd“) pripustil vstup účastníka - Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, do konania ako vedľajšieho účastníka na strane odporcov v 1. a 2. rade.

Vychádzal zo zistenia, že navrhovateľ sa domáhal voči odporcom v 1. a 2. rade zaplatenia 1708,67 Eur s príslušenstvom titulom zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej medzi postupcom Slovenská sporiteľňa a.s. (ako postupcom) a GENERAL FACTORING, a.s. (ako postupníkom). Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, cestou právneho zástupcu dňa 06.12.2013 oznámilo, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na podporu účastníkov odporcov v 1. a 2. rade. Navrhovateľ podaním označeným ako návrh na vydanie uznesenie o nepripustení vstupu vedľajšieho účastníka do konania namietal vstup vedľajšieho účastníka do konania s jeho vstupom nesúhlasil. Svoj nesúhlas odôvodnil hlavne s poukazom na to, že vedľajší účastník nedisponuje oprávnením nakladať s osobnými údajmi odporcov, jeho vstup do konania a samotné spracovanie a nakladanie s osobnými údajmi odporcov je v rozpore s ustanoveniami § 91 ods. 1 Zákona o bankách, § 4 ods. 1 zákona č.122/2013 Z.z. o ochrane osobných údajov a čl. 19 ods. 2 a 3 Ústavy SR.

Nesúhlas navrhovateľa prvostupňový súd zobral na vedomie, pretože vstupom vedľajšieho účastníka jeho postavenie ako návrhov (účastníka) konanie nie je ohrozené, tento naďalej sa domáha svojho práva v postavení navrhovateľa, vedľajší účastník ho v postavení navrhovateľa neobmedzuje. Právny záujem vedľajší účastník odôvodnil podporou odporcov (na výsledku konania) - presadzovanie práva spotrebiteľa a citovaná právna kvalifikácia tento vstup pripúšťa. Prvostupňový súd zobral na zreteľ navrhovateľom uvádzané dôvody, avšak s týchto nevyplývala neprípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Taktiež odporcovia v 1. a 2. rade proti vstupu vedľajšieho účastníka nepodali námietky. Z vedených dôvodov preto pripustil vstup účastníka - Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ ako vedľajšieho účastníka na strane odporcov v 1. a 2. rade do konania.

Proti tomuto uzneseniu podal navrhovateľ odvolanie. Poukázal na to, že súd prvého stupňa vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci a odňal možnosť účastníkovi konať pred súdom. Ďalej namietal nesprávne skutkové zistenia a nedostatočne zistený skutkový stav. Dôvodil, že rozhodnutie je arbitrárne a nesprekúmateľné, pričom poukázal na viaceré rozhodnutia súdov. Namietal, že prvostupňový súd nezisťoval súhlas/nesúhlas odporcov v 1. a 2. rade v tomto konaní. Mal za to, že podanie odporu zo strany vedľajšieho účastníka je potrebné odmietnuť ako odpor podaný neoprávnenou osobou. Navrhol napadnuté uznesenie zmeniť tak, že vyhovie námietke neprípustnosti alternatívne vec zrušiť a vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 10 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) v znení neskorších predpisov, vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 204 ods. 1 O.s.p.) preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 O. s. p. bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 1, 2 O. s. p. a zistil, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenia spolu s konaním, ktoré im predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 214 O.s.p. a zistil, že odvolania nie sú dôvodné.

Podľa § 93 ods. 2 O. s. p. účinného do 31.12.2014 ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 3 O. s. p. účinného do 31.12.2014 do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Podľa § 93 ods. 4 O. s. p. účinného do 31.12.2014 v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti, ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Z dôvodovej správy k § 93 ods. 2 O.s.p. (k novele účinnej od 15.10.2008): „Navrhovaná právna úprava súvisí s právnou úpravou v zákone č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon) v znení 539/2005 Z. z. a zákona 326/2007 Z. z., v zákone č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a v zákone č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov. Úprava má za cieľ umožniť širšiu ochranu osobám na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby najmä združenia a súvisí aj s transpozíciou rôznych smerníc určených na ochranu spotrebiteľa, osôb, vo vzťahu ku ktorým bola porušená zásada rovnakého zaobchádzania a pod. Navrhovaná právna úprava umožňuje rozšíriť predmet konania na návrh vedľajšieho účastníka. Cieľom navrhovanej úpravy je rozšíriť ochranu práv na prípady, na ochrane ktorých existuje dôležitý verejný záujem, avšak v ktorých by bolo veľmi problematické zo strany subjektov - ktoré majú vzhľadom na svoje zameranie alebo predmet činnosti záujem na ochrane tohto verejného záujmu - vstupovať do konaní (najmä na strane navrhovateľa) ako vedľajší účastníci. Dôvodom je fakt, že v danej situácii by bolo takmer nemožné preukázať právny záujem na výsledku. V praxi ide hlavne o právnické osoby v postavení mimovládnych organizácií zameraných na ochranu jednotlivcov a skupín pred diskrimináciou, o združenia na ochranu spotrebiteľov a podobne“.

Podľa bodu 50 uznesenia Súdneho dvora zo dňa 16.11.2010 vo veci C-76/10 (Pohotovosť s.r.o. proti Ivete Korčkovskej), „Vzhľadom na povahu a význam všeobecného záujmu, na ktorom sa zakladá ochrana spotrebiteľov, ktorú smernica 93/13 zabezpečuje, jej článok 6 musí byť považovaný za ustanovenie, ktoré je rovnocenné s vnútroštátnymi pravidlami, ktoré v rámci vnútroštátneho právneho poriadku majú právnu silu noriem verejného poriadku (rozsudok Asturcom Telecomunicaciones, bod 52“). Podľa názoru odvolacieho súdu nie je vo všeobecnom záujme, ak by sa mala spotrebiteľovi odoprieť možnosť ochrany podľa článku 6 smernice Rady 93/13/EHS na to špecializovanými subjektmi. Odvolací súd považuje názor najvyššieho súdu za kolidujúci so zásadami ekvivalencie a efektivity unijného práva.

Skutočnosť, že vôľu vstúpiť do určitého konania prejaví právnická osoba, činnosť ktorej je zameraná na ochranu práv spotrebiteľa, neznamena, že spotrebiteľ musí s jej vstupom do konania súhlasiť. Povahe a účelu občianskeho súdneho sporového konania by sa priečil vstup takéhoto vedľajšieho účastníka do konania, ktorý by bol spotrebiteľovi nanútený. (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci 3Cdo 188/2012 publikované ako rozhodnutie 62. v Zbierke rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 4/2014). V predmetnej veci vstup vedľajšieho účastníka nemožno vyhodnotiť ako nanútený, keďže výslovný nesúhlas odporcov v 1. a 2. rade so vstupom vedľajšieho účastníka nie je obsahom spisu.

Nevyslovený súhlas odporcu so vstupom vedľajšieho účastníka do konania nemožno považovať za nesúhlas so vstupom (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej vo veci 6Cdo 323/2013).

Podľa článku 7 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa členské štáty zaviazali k vytvoreniu účinných mechanizmov, aby sa predchádzalo súvislému používaniu neprijateľných (nekalých) zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách. Práve vedľajší účastník môže privodiť naplnenie tohto cieľa svojou aktivitou a upozornením súdu. Ochranný mechanizmus prostredníctvom vedľajšej intervencie je v súlade s možnosťou členského štátu ísť nad rámec smernice (čl. 8 Smernice Rady 93/13).

Podstatou účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcov je snaha všetkými dostupnými procesnými prostriedkami pomôcť tejto strane, na ktorej v konaní vystupuje, k výhre v spore a má rovnaké procesné práva a povinnosti, ako hlavný účastník konania, teda môže podávať opravné prostriedky. Táto procesná legitimácia na podanie odvolania a dovolania je však obmedzená účastníkom, na strane ktorého vystupuje. Oprávnenie podať odvolanie prináleží vedľajšiemu účastníkovi iba vtedy, ak toto oprávnenie má aj účastník, na stranu ktorého sa pripojil.

V prípade, že tento účastník nemá procesnú legitimáciu na podanie odvolania, nemôže ju mať ani vedľajší účastník. V opačnom prípade by sa vedľajšiemu účastníkovi priznalo viac procesných práv, než má účastník, na ktorého strane vystupuje. Vedľajší účastník môže podať odvolanie aj vtedy, ak odvolanie podal účastník. Ak podá odvolanie len vedľajší účastník, môže ho podať len v tom prípade, ak hlavný účastník s takýmto úkonom vyjadrí súhlas. Akýkoľvek úkon v konaní vedľajší účastník vykoná, nesmie byť v rozpore so záujmami hlavného účastníka, na ktorého procesnej strane vystupuje. Z tejto dikcie nemožno jednoznačne odvodiť, že úkon vedľajšieho účastníka s ktorým nesúhlasí hlavný účastník, bude automaticky zo strany súdu zamietnutý. Nasvedčuje tomu dikcia § 93 ods. 4 O.s.p. „posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností“. Z tejto dikcie možno vyvodit', že súd bude úkon vedľajšieho účastníka, s ktorým nevyslovil súhlas hlavný účastník, posudzovať so zreteľom na všetky okolnosti prípadu. Môže sa totiž stať, že takýto úkon bude vlastne hlavnému účastníkovi na prospech, v tom prípade môže súd zvážiť, že takýto úkon vykoná, a to napriek nesúhlasu hlavného účastníka. (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo 10/2013). Uvedené je možné v plnom rozsahu aplikovať i čo sa týka podania odporu proti platobnému rozkazu (arg. ust. § 93 ods. 4 O.s.p. v spojení s ust. § 174 ods. 2 O.s.p.). Nemožno sa preto stotožniť s právnym názorom, že aktívne legitimovaný na podanie odporu je výlučne samotný žalovaný (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3MCdo 6/2014).

Vedľajší účastník môže pravé privodiť naplnenie čl. 6 smernice - zbaviť spotrebiteľa účinkov nečestnej zmluvnej podmienky (koná v záujme § 93 ods. 4 O.s.p.).

Účinná právna úprava (účinná v čase ohlásenia vstupu) tento záver odvolacieho súdu nevyklučuje.

Ak by išlo o neinformovaného spotrebiteľa, súd v takýchto prípadoch zohľadní úkon vedľajšieho účastníka, aj keď odporuje úkonu spotrebiteľa, ale je v jeho záujme (§ 93 ods. 4 O.s.p.). Je neakceptovateľné (porov. uznesenie Súdného dvora Európskej únie C-76/10 POHOTOVOST', bod 50), aby súd bol nástrojom na priznávanie plnení z neprijateľných zmluvných podmienok (príp. na základe nekalých obchodných praktík) voči neinformovaným spotrebiteľom (porov. rozsudok Súdného dvora Európskej únie C 429/05, bod 61 „V bode 26 už citovaného rozsudku Océano Grupo Editorial a Salvat Editores Súdný dvor rozhodol, že účel článku 6 smernice 93/13, ktorý členským štátom ukladá zabezpečiť, aby nekalé podmienky neboli pre spotrebiteľa záväzné, nemožno dosiahnuť, ak je na spotrebiteľovi, aby sám poukázal na nekalý charakter týchto podmienok. V sporoch, ktorých

hodnota je často obmedzená, môžu náklady na služby advokáta prevyšovať záujem, ktorý je predmetom sporu, čo môže spotrebiteľa odradiť od toho, aby sa proti uplatneniu nekalých podmienok bránil. Ak je pravdou, že v mnohých členských štátoch procesné pravidlá jednotlivcom umožňujú, aby sa obhajovali v takých sporoch sami, existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že najmä z dôvodu svojej nevedomosti spotrebiteľ na nekalý charakter jemu predložených podmienok nepoukáže. Z toho vyplýva, že účinnú ochranu spotrebiteľa možno dosiahnuť, len ak sa vnútroštátnemu súdu prizná možnosť posúdiť uvedené podmienky bez návrhu.“).

S poukazom na čl. 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS, ktoré predstavuje kogentné pravidlo európskeho práva, podľa ktorého súd nemá aplikovať a prihladiť na také procesné pravidlo vnútroštátneho práva, ktoré vo svojich účinkoch bráni naplneniu myšlienky a zmyslu ochrany pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami v zmysle cieľov Smernice Rady 93/13/EHS. Je treba ustanovenie § 93 ods. 4 O.s.p. vykladať tak, že ak vedľajší účastník vstúpil do konania do právoplatného skončenia veci, je treba mu rozhodnutie doručiť a umožniť mu podať opravný prostriedok, ak sa takýmto opravným prostriedkom dá zabrániť porušeniu čl. 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13 ES o neprijateľných zmluvných podmienkach.

Občiansky súdny poriadok vôbec nebráni vstupu vedľajšieho účastníka do konania ani právu vedľajšieho účastníka podať opravný prostriedok do právoplatného skončenia konania. Prioritu musí mať verejný záujem na zbavení spotrebiteľa účinkov neprijateľnej zmluvnej podmienky v rovine pravidiel verejného poriadku (uznesenie C-76/10, bod 50).

Súd je povinný vykladať aplikovať ustanovenie § 93 ods. 4 O.s.p. umožňujúce vedľajšiemu účastníkovi konať samému za seba tak, aby sa nezmarila možnosť vedľajšieho účastníka zbaviť spotrebiteľa plnenia z neprijateľnej zmluvnej podmienky (nekalej obchodnej praktiky), ak konanie ešte nie je právoplatne skončené. Odvolací súd zastáva názor, že je tomu tak i v prípade skráteného konania, ktoré je súčasťou sporového konania (porov. uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co/643/2014; tiež na www.najpravo.sk „Občiansky súdny poriadok žiadnym spôsobom nevymedzuje časový úsek, v ktorom môže vedľajší účastník, ktorým je združenie na ochranu spotrebiteľa (§ 93 ods. 2 O.s.p.) vstúpiť do konania.“)

V prejednávanej veci vedľajší účastník vstúpil do konania podaním zo dňa 3.12.2014 doručeným prvostupňovému súdu dňa 6.12.2014.

Odmietnutím vedľajšieho účastníctva v skrátenom konaní by došlo k odňatiu práva konať pred súdom nielen vedľajšiemu účastníkovi, ktorý chráni práva hlavného účastníka konania - odporcu, ale aj samotného odporcu.

Z ustanovenia § 93 ods. 2 O.s.p. je zrejmé, že k vstupu tretej osoby do konania ako vedľajšieho účastníka môže dôjsť z vlastnej iniciatívy tejto osoby alebo na výzvu niektorého účastníka vykonanú prostredníctvom súdu. Prípustnosťou vedľajšieho účastníctva v konaní sa súd zaoberá až po tom, keď účastník namietne neprípustnosť takéhoto postupu. Za stavu, ak navrhovateľ vstup vedľajšieho účastníka do konania namietol, správne prvostupňový súd o vstupe do konania rozhodoval.

Ak v iných prípadoch vnútroštátne právo priznáva vedľajším intervientom právo aj na opravné prostriedky (napr. poisťovníam), je v rozpore so zásadou ekvivalencie takéto právo nepripustiť právnickej osobe sledujúcej záujmy unijného práva. Rovnako je porušený princíp efektivity, ak sa zoberie do úvahy neinformovaný spotrebiteľ, u ktorého je nezanedbateľné nebezpečenstvo, že nepoukáže na neprijateľnú klauzulu a nevyhodnotí ju so zreteľom inter alia na všetky zmluvné podmienky a okolnosti prípadu.

Prvostupňový súd umožní vedľajšiemu účastníkovi vykonať všetky úkony, ktoré budú v záujme spotrebiteľa, ak sa nimi prispeje k poskytnutiu ochrany proti neprijateľným podmienkam a nekalým obchodným praktikám (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Obdo 27/2012).

Odvolací súd navyše uvádza, že v predmetnej veci došlo zo strany navrhovateľa k späťvzatiu návrhu na vydanie platobného rozkazu (čl. 82 spisu).

Pokiaľ ide o námietku, že vedľajší účastník sa pri vstupe do konania dostáva do kontaktu s osobnými údajmi účastníka konania, ktoré sú chránené Ústavou SR a zákonom č. 122/2013 Z.z. o ochrane

osobných údajoch, je potrebné konštatovať, že tieto námietky nie sú právne významné. Právne významným je v danom prípade ustanovenie § 93 ods. 2 O.s.p., ktoré poskytuje občianskemu združeniu, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov, zákonnú licenciu na vstup do občianskeho súdneho konania práve za účelom ochrany záujmov spotrebiteľov. Táto okolnosť - vstup vedľajšieho účastníka do konania na strane spotrebiteľa súvisí aj s tým, že vedľajší účastník sa oboznamuje s tým, kto je účastníkom na strane žalovaného, čo je predmetom konania, prípadne aj s istými osobnými údajmi účastníka (meno, priezvisko, dátum narodenia, bydlisko a podobne). Nemožno však konštatovať, že by táto okolnosť sprístupnenia osobných údajov bola porušením zákona č. 122/2013 Z.z., prípadne žalobcom udávaného článku 19 ods. 2, 3 Ústavy SR, v prípade ak v ust. § 93 ods. 2 O.s.p. takýto vstup a pôsobenie vedľajšieho účastníka výslovne umožňuje.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 1/2014 zo dňa 29.01.2014, ktorým Ústavný súd SR odmietol návrh Okresného súdu Brezno na začatie konania o súlade § 93 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku s čl. 19 ods. 2, 3 Ústavy SR z dôvodu jeho zjavnej neopodstatnenosti. Ústavný súd SR nepovažoval ust. § 93 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku za spôsobilé zasiahnuť do základného práva garantovaného v čl. 19 ods. 2, 3 Ústavy SR s prihliadnutím na limity spracúvania osobných údajov dané aktuálnou právnou úpravou (platným zákonom č. 122/2013 Z.z.). Ústavný súd SR zároveň pripomenul aj záväzky Slovenskej republiky vyplývajúce z práva Európskej únie, konkrétne Smernice Rady č. 93/13/EHS, v úvodnej časti, ktorej Rada Európskych spoločenstiev deklaruje, že osoby a organizácie, ktoré majú oprávnený záujem na tejto záležitosti, musia mať prostriedky na podanie podnetu na začatie postupov týkajúcich sa zmluvných podmienok navrhovaných pre všeobecné uplatňovanie v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi a najmä nekalých podmienok buď pred súdom alebo s právnym orgánom príslušným na rozhodnutie o sťažnosti alebo na podanie návrhu na začatie príslušných súdnych konaní.

Obdobne nebola dôvodná ani odvolacia námietka týkajúca sa porušenia obchodného tajomstva. Odvolací súd uvádza, že prístupenie vedľajšieho účastníka nie je zákonom viazané na ochranu bankového tajomstva. Žiada sa však ešte dodať, že žalovaní v 1. a 2. rade nenamietali porušenie práva na súkromie, práva na ochranu osobných údajov, porušenie obchodného, bankového tajomstva, či porušenie iných jej práv. Navrhovateľovi, ktorý je v opačnom právnom postavení ako odporcovia v 1. a 2. rade (teda stojí na druhej strane sporu) neprináleží „chrániť“ práva odporcov.

Zákonodarca v § 137 O.s.p. explicitne u právnických osôb zaoberajúcich sa kolektívnou ochranou práv zvýraznil v rámci indikatívneho výpočtu trov konania aj výdavky takejto osoby. Z dôvodovej správy „Navrhovaná právna úprava bude dopadať aj na ďalšie právnické osoby, ktoré sú v súlade s právnymi aktmi Európskej únie aktívne legitimované na kolektívnu ochranu zákonom chránených záujmov, napr. vo sfére ochrany pred diskrimináciou, alebo vo sfére kolektívnej ochrany práv spotrebiteľa. V týchto prípadoch budú osobitnými predpismi napr. zákon č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon), zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a zákon č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní. Navrhovaná právna úprava bude predstavovať aj výrazný príspevok ku kolektívnej ochrane práv osôb“. Niet dôvodu na výnimku ani v prípade vedľajšieho účastníka.

Odvolací súd poukazuje tiež na judikatúra Súdneho dvora Európskej únie, ktorá podporuje poskytnutie súdnej ochrany právnickej osobe: „Zásada účinnej súdnej ochrany, ako je stanovená v článku 47 Charty základných práv Európskej únie, sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovolávali právnické osoby, a pomoc poskytnutá na základe tejto zásady môže zahŕňať najmä oslobodenie od platenia trov konania alebo zastupovanie advokátom“ (porov. rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-279/09).

Občiansky súdny poriadok v ust. § 24 a nasl. umožňuje každému účastníkovi dať sa zastúpiť v konaní zástupcom, ktorého si zvolí. Takýmto zástupcom môže byť i advokát. Služba advokáta je pochopiteľná a logická, pretože úspech v súdnom konaní je determinovaný nielen tým, kto a aké právo má (hmotnoprávny aspekt), ale aj schopnosťou toto právo uplatniť (procesnoprávny aspekt). Náklady s tým spojené sú v zásade účelné. Vyššie uvedené sa v plnej miere vzťahuje tiež na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom.

Z uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne (§ 219 ods. 1, 2 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.